Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2371/2002

av den 20 december 2002

om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken

(EGT L 358, 31.12.2002, s. 59)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 865/2007 av den 10 juli 2007	L 192	1	24.7.2007
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009	L 343	1	22.12.2009
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1152/2012 av den 21 november 2012	L 343	30	14.12.2012

Rättad genom:

►**C1**	Rättelse, EUT L 240, 10.7.2004, s. 17 (2371/2002)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2371/2002

av den 20 december 2002

om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EEG) nr 3760/92 ([3]) infördes ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. I enlighet med den förordningen skall rådet, före den 31 december 2002, besluta om vilka anpassningar som måste göras.

(2) Räckvidden för den gemensamma fiskeripolitiken är bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser och vattenbruk samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när sådana verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna, med beaktande av bestämmelserna i artikel 117 i Förenta nationernas havsrättskonvention och utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.

(3) Eftersom många fiskbestånd fortsätter att minska bör den gemensamma fiskeripolitiken förstärkas för att säkerställa fiskerinäringens livskraft på lång sikt genom hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser baserat på välgrundade vetenskapliga rön och på den försiktighetsmetod som grundar sig på samma överväganden som den försiktighetsprincip som avses i artikel 174 i fördraget.

(4) Syftet med den gemensamma fiskeripolitiken bör därför vara att ge förutsättningar för ett hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser och vattenbruk i samband med en hållbar utveckling, med beaktande av miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekter på ett väl avvägt sätt.

(5) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principen om gott styre och att de åtgärder som vidtas sinsemellan är förenliga och överensstämmer med annan gemenskapspolitik.

([1]) EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 284.
([2]) Yttrandet avgivet den 5 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

▼B

(6) Målet hållbart utnyttjande uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, med fleråriga förvaltningsplaner för bestånd som befinner sig vid eller innanför säkra biologiska gränser. För bestånd som befinner sig utanför säkra biologiska gränser är antagandet av fleråriga återhämtningsplaner en absolut prioritet. I enlighet med vetenskapliga rön kan avsevärda minskningar av fiskeansträngningen komma att krävas för dessa bestånd.

(7) I de fleråriga planerna bör det fastställas mål för hållbart utnyttjande av de berörda bestånden och planerna bör innehålla fångstbestämmelser om hur den årliga fångsten och/eller gränserna för fiskeansträngningen skall beräknas samt andra särskilda förvaltningsåtgärder, med beaktande även av inverkan på andra arter.

(8) Innehållet i de fleråriga planerna bör överensstämma med beståndens bevarandestatus, det trängande återhämtningsbehovet och vad som kännetecknar dessa bestånd och de fiskevatten där de fångas.

(9) Ett hållbart utnyttjande av de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör garanteras genom begränsningar av fångst och/eller ansträngning.

(10) Det bör föreskrivas hur medlemsstaterna eller kommissionen skall vidta nödåtgärder vid allvarlig fara för bevarandet av resurserna eller för det marina ekosystemet som orsakats av fiskeverksamheten och som kräver omedelbara åtgärder.

(11) Medlemsstaterna bör inom sin tolvmilsgräns ha rätt att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla fiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder – när de gäller fiskefartyg från andra medlemsstater – inte är diskriminerande och har föregåtts av samråd, och att gemenskapen inte har antagit åtgärder som särskilt avser bevarandet och förvaltningen i detta område.

(12) Gemenskapsflottan bör minska så att den motsvarar tillgängliga resurser, och särskilda åtgärder bör vidtas för att uppnå det målet, inbegripet fastställande av referensnivåer för fiskekapacitet som inte får överskridas, en särskild gemenskapsbestämmelse som främjar skrotning av fiskefartyg och nationella system för in- och utträde.

(13) Varje medlemsstat bör föra ett nationellt register över fiskefartyg vars uppgifter bör vara tillgängliga för kommissionen för kontroll av storleken på medlemsstaternas flottor.

▼B

(14) De bestämmelser om ett begränsat tillträde till resurserna inom medlemsstaternas tolvmilsgränser har fungerat tillfredsställande och gynnat bevarandet genom att inskränka fiskeansträngningen i den känsligaste delen av gemenskapens vatten och bevara den traditionella fiskeverksamhet som den sociala och ekonomiska utvecklingen av vissa kustsamhällen är starkt beroende av. De bör därför fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012.

(15) Även om andra tillträdesrestriktioner i gemenskapslagstiftningen bör behållas för tillfället bör de ses över för en utvärdering av om de behövs för att trygga hållbart fiske.

(16) Mot bakgrund av att fiskerinäringen befinner sig i ett svårt ekonomiskt läge och att vissa kustområden är beroende av fisket bör man se till att fiskeverksamheten förblir relativt stabil, genom att fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av en förutsebar andel av bestånden för varje medlemsstat.

(17) I andra avseenden bör denna stabilitet med tanke på den tillfälliga biologiska situationen för bestånden tillvarata de särskilda behoven i regioner där lokalbefolkningen är särskilt beroende av fiske och närliggande verksamheter enligt rådets resolution av den 3 november 1976 ([1]), och särskilt i bilaga VII till denna.

(18) På detta sätt skall därför den relativa stabilitet som eftersträvas uppfattas.

(19) För att den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna genomföras effektivt bör gemenskapens kontroll- och tillsynssystem för fisket förstärkas och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen ytterligare förtydligas. I detta syfte är det lämpligt att i den här förordningen införa de viktigaste bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn av den gemensamma fiskeripolitiken, vilka delvis redan ingår i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken. ([2]) Den förordningen måste fortsätta att gälla tills alla nödvändiga genomförandebestämmelser har antagits.

(20) Bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn omfattar dels skyldigheterna för fiskefartygens befälhavare och aktörerna i försäljningskedjan, dels de olika ansvarsområdena för medlemsstaterna och kommissionen.

([1]) EGT C 105, 7.5.1981, s. 1.
([2]) EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1965/2001 (EGT L 268, 9.10.2001, s. 23).

▼B

(21) Gemenskapen bör ha möjlighet att göra fiskemöjlighetsavdrag från en medlemsstat när en medlemsstat har överskridit sina fiskemöjligheter. Om fiskemöjlighetsavdrag inte är möjligt, kan kompensationen utgöras av ett motsvarande värde. Om det kan fastställas att en annan medlemsstat har lidit skada på grund av att en medlemsstat har överskridit sina fiskemöjligheter, skall avdraget helt eller delvis tilldelas den medlemsstaten.

(22) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att omedelbart vidta åtgärder för att förhindra fortsatta allvarliga överträdelser av den typ som definieras i rådets förordning (EG) nr 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ([1]).

(23) Kommissionen bör omedelbart kunna vidta preventiva åtgärder om det finns tecken på att det föreligger en risk för att fisket medför ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser.

(24) Kommissionen bör få tillräckliga befogenheter för att kunna kontrollera och utvärdera hur medlemsstaterna genomför den gemensamma fiskeripolitiken.

(25) Samarbetet och samordningen mellan alla berörda myndigheter måste intensifieras så att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, vilket särskilt bör ske genom utbyte av nationella inspektörer, genom att det krävs att medlemsstaterna skall behandla inspektionsrapporter från gemenskapsinspektörer, inspektörer från en annan medlemsstat eller kommissionens inspektörer på samma sätt som de behandlar sina egna inspektionsrapporter när de fastställer fakta.

(26) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(27) För att den gemensamma fiskeripolitikens mål lättare skall kunna uppnås bör regionala rådgivande nämnder inrättas så att den gemensamma fiskeripolitiken kan dra nytta av berörda fiskares och andra aktörers kunskap och erfarenhet och ta hänsyn till de olika förhållanden som råder i gemenskapens vatten.

(28) För att säkerställa att den gemensamma fiskeripolitiken får nytta av de främsta vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rönen bör kommissionen bistås av en lämplig kommitté.

(29) För att det grundläggande målet med en hållbart utnyttjande av levande akvatiska resurser skall kunna uppnås är det nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om bevarande och utnyttjande av dessa resurser. I enlighet med artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

([1]) EGT L 167, 2.7.1999, s. 5.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(30) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör förordning (EEG) nr 3760/92 upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 101/76 av den 19 januari 1976 om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen [1] bör också upphöra att gälla, eftersom den uttöms på alla viktigare bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Räckvidd och mål

Artikel 1

Räckvidd

1. Den gemensamma fiskeripolitiken skall omfatta bevarande, förvaltning och utnyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, när sådana verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna, utan att det påverkar flaggstatens primära ansvar.

2. Den gemensamma fiskeripolitiken skall tillhandahålla samordnade åtgärder för

a) bevarande, förvaltning och utnyttjande av de levande akvatiska resurserna,

b) begränsning av fiskets inverkan på miljön,

c) villkor för tillträde till fiskevatten och resurser,

d) strukturpolitik och förvaltning av flottkapacitet,

e) kontroll och tillsyn,

f) vattenbruk,

g) den gemensamma organisationen av marknaderna och

h) internationella förbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den gemensamma fiskeripolitiken skall säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

I detta syfte skall gemenskapen tillämpa försiktighetsmetoden genom att vidta åtgärder för att skydda och bevara levande akvatiska resurser, arbeta för ett hållbart utnyttjande av dem samt minimera fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen. Den skall sträva efter att gradvis genomföra ett synsätt i fiskeriförvaltningen som grundar sig på

[1] EGT L 20, 28.1.1976, s. 19.

▼B

ekosystemen. Den skall bidra till en effektiv fiskeverksamhet inom ramen för en ekonomiskt lönsam och konkurrenskraftig fiske- och vattenbruksnäring som ger en rimlig levnadsstandard till dem som är beroende av fisket samt ta hänsyn till konsumenternas intressen.

2. Ledstjärnan för den gemensamma fiskeripolitiken skall vara följande principer om gott styre:

a) En tydlig definition av ansvaret på gemenskapsnivå samt på nationell och lokal nivå.

b) En beslutsprocess som bygger på välgrundade vetenskapliga rön som ger snabba resultat.

c) Ett brett deltagande av aktörer i alla stadier av politiken från begreppsbildningen till genomförandet.

d) Överensstämmelse med annan gemenskapspolitik, särskilt miljö-, social-, regional-, utvecklings-, hälso- och konsumentskyddspolitiken.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *gemenskapens vatten*: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget.

b) *levande akvatiska resurser*: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och katadroma arter under deras marina liv.

c) *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för att yrkesmässigt utnyttja levande akvatiska resurser.

d) *gemenskapens fiskefartyg*: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i gemenskapen.

e) *hållbart utnyttjande*: utnyttjande av ett bestånd på ett sådant sätt att det framtida utnyttjandet av beståndet inte kommer att hotas och inte får en negativ inverkan på de marina ekosystemen.

f) *fiskedödlighet*: fångsterna av ett bestånd under en given period i förhållande till det genomsnittliga bestånd som är tillgängligt för fiske under den perioden.

g) *bestånd*: levande akvatisk resurs i ett visst förvaltningsområde.

h) *fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen.

▼B

i) *försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen*: avsaknaden av tillförlitliga vetenskapliga rön får inte tas som intäkt till att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa samt deras livsmiljö.

j) *gränsreferenspunkter*: sådana värden på parametrar för fiskbeståndspopulationer (t.ex. biomassa eller fiskedödlighet) som bör undvikas eftersom de är förenade med okänd beståndsdynamik, med utfiskning eller med försvårad rekrytering.

k) *referenspunkter för bevarande*: sådana värden på parametrar för fiskbeståndspopulationer (t.ex. biomassa eller fiskedödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd avkastningsnivå.

l) *säkra biologiska gränser*: indikatorer för situationen för ett bestånd eller dess utnyttjande, inom vilka risken för att vissa gränsreferenspunkter överskrids är låg.

m) *fångstbegränsning*: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd under en viss tid, såvida inget annat föreskrivs i gemenskapsrätten.

n) *fiskekapacitet*: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW i enlighet med artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 ([1]). För vissa typer av fiskeverksamhet får kapaciteten definieras av rådet, t.ex. med hjälp av omfattningen av och/eller storleken på fartygets fiskeredskap.

o) *utträde ur flottan*: borttagande av ett fiskefartyg från en medlemsstats register över fiskefartyg, under förutsättning att artikel 15.1 följs.

p) *inträde i flottan*: registrering av ett fiskefartyg i en medlemsstats register över fiskefartyg.

▼C1

q) *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fångster eller fiskeansträngning.

▼B

r) *gemenskapens fiskemöjligheter*: de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens vatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens vatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land.

([1]) EGT L 274, 25.9.1986, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3259/94 (EGT L 339, 29.12.1994, s. 11).

▼B

Kapitel II

Bevarande och hållbarhet

Artikel 4

Typer av åtgärder

1. För att uppnå de mål som nämns i artikel 2.1 skall rådet införa gemenskapsbestämmelser för tillträde till vatten och resurser och för hållbar fiskeverksamhet.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall fastställas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rön, särskilt de rapporter som utarbetats av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STECF) som inrättas genom artikel 33.1, och på grundval av råd från de regionala rådgivande nämnderna som inrättas genom artikel 31. Dessa bestämmelser kan för varje bestånd eller grupper av bestånd omfatta åtgärder för att begränsa fiskedödligheten och fiskeriverksamhetens miljöpåverkan, särskilt för att

a) anta återhämtningsplaner enligt artikel 5,

b) anta förvaltningsplaner enligt artikel 6,

c) upprätta mål för ett hållbart utnyttjande av bestånden,

d) begränsa fångsterna,

e) fastställa antal och slag av fiskefartyg som har rätt att fiska,

f) begränsa fiskeansträngningen,

g) anta tekniska bestämmelser, bl.a. följande:

   i) Bestämmelser om fiskeredskapens struktur, antal och storlek för fiskeredskapen ombord, fångstmetoder och den sammansättning av fångster som får behållas ombord vid fiske med sådana redskap.

   ii) Zoner eller perioder inom vilka fiskeaktiviteter är förbjudna eller begränsade, inklusive för att skydda för lek- och uppväxtområden.

   iii) Minsta fiskstorlek som får behållas ombord eller landas.

   iv) Särskilda åtgärder för att minska fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen och icke-målarter.

h) införa incitament, även ekonomiska, för att främja ett mer selektivt eller skonsamt fiske,

▼B

i) bedriva pilotprojekt om alternativa typer av fiskeriförvaltningsmetoder.

Artikel 5

Återhämtningsplaner

1. Rådet skall som en prioritet anta återhämtningsplaner för fiske som utnyttjar bestånd som ligger utanför säkra biologiska gränser.

2. Syftet med återhämtningsplanerna skall vara att trygga beståndens återhämtning till att ligga inom säkra biologiska gränser.

De skall omfatta referenspunkter för bevarande, t.ex. mål mot vilka beståndens återhämtning till att ligga inom säkra biologiska gränser skall bedömas.

Målen skall uttryckas i

a) populationsstorlek, och/eller

b) avkastning på lång sikt, och/eller

c) fiskedödlighet, och/eller

d) stabila fångster.

I återhämtningsplanerna kan ingå mål avseende andra levande akvatiska resurser och bibehållande eller förbättring av bevarandestatus för marina ekosystem.

Om mer än ett mål fastställs skall prioritetsordningen för dessa mål anges i återhämtningsplanerna.

3. Återhämtningsplanerna skall utarbetas på grundval av försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen och med hänsyn till de gränsreferenspunkter som rekommenderas av relevanta vetenskapliga organ. De skall trygga ett hållbart utnyttjande av bestånden och att fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen hålls på hållbara nivåer.

De kan omfatta antingen fiske av enstaka bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, och i dessa bör vederbörlig hänsyn tas till växelverkan mellan bestånd och fisket.

Återhämtningsplanerna skall vara fleråriga och ange en förväntad tidsram för att nå de uppställda målen.

4. Återhämtningsplanerna kan omfatta alla åtgärder som avses i artikel 4.2 c-h samt fångstbestämmelser som består av en förutbestämd uppsättning biologiska parametrar för att reglera fångstbegränsningar.

Begränsningar av fiskeansträngningen skall ingå i återhämtningsplanerna om detta är nödvändigt för att uppnå planens syfte. De åtgärder som ingår i återhämtningsplanerna skall vara proportionella mot syftena, målen och den förväntade tidsramen samt skall beslutas av rådet med hänsyn till

a) beståndets eller beståndens bevarandestatus,

b) beståndets eller beståndens biologiska egenskaper,

▼B

c) kännetecknen för de fiskevatten där bestånden fångas,

d) åtgärdernas ekonomiska konsekvenser för det berörda fisket.

5. Kommissionen skall avlägga rapport om hur effektiva återhämtningsplanerna är när det gäller att uppnå målen.

Artikel 6

Förvaltningsplaner

1. Rådet skall anta förvaltningsplaner i den utsträckning som krävs för att bevara bestånden inom säkra biologiska gränser för fiske som utnyttjar bestånd vid eller inom säkra biologiska gränser.

2. Förvaltningsplanerna skall omfatta referenspunkter för bevarande, t.ex. mål mot vilka beståndens bevarande inom säkra biologiska gränser skall bedömas. Artikel 5.2 a–d skall tillämpas.

I förvaltningsplanerna kan ingå mål avseende andra levande akvatiska resurser och bibehållande eller förbättring av bevarandestatus för marina ekosystem.

Om mer än ett mål fastställs skall prioriteringsordningen för dessa mål anges i förvaltningsplanerna.

3. Förvaltningsplanerna skall utarbetas på grundval av försiktighetsmetoden i fiskeriförvaltningen och med hänsyn till de gränsreferenspunkter som rekommenderas av relevanta vetenskapliga organ. De skall trygga ett hållbart utnyttjande av bestånden och att fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen hålls på hållbara nivåer.

De kan omfatta antingen fiske av enstaka bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, och i dessa bör vederbörlig hänsyn tas till växelverkan mellan bestånd och fiske.

De skall vara fleråriga, och den förväntade tidsramen för att uppnå de fastställda målen skall anges.

4. Förvaltningsplanerna kan omfatta alla åtgärder som avses i artikel 4.2 d–i samt fångstbestämmelser som består av en förutbestämd uppsättning biologiska parametrar för att reglera fångstbegränsningar.

De åtgärder som ingår i förvaltningsplanerna skall vara proportionella mot syftena, målen och den förväntade tidsramen samt skall beslutas av rådet med hänsyn till

a) beståndets eller beståndens bevarandestatus,

b) beståndets eller beståndens biologiska egenskaper,

▼B

c) kännetecknen för de fiskevatten där bestånden fångas,

d) åtgärdernas ekonomiska konsekvenser för det berörda fisket.

5. Kommissionen skall avlägga rapport om hur effektiva förvaltningsplanerna är när det gäller att uppnå målen.

Artikel 7

Kommissionens nödåtgärder

1. Om det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller det marina ekosystemet på grund av fiskeverksamhet och detta kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder som får tillämpas under högst 6 månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst 6 månader.

2. Medlemsstaten skall översända begäran samtidigt till kommissionen, till de övriga medlemsstaterna och till de berörda regionala rådgivande nämnderna. De får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

Kommissionen skall fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1.

3. Nödåtgärderna skall ha omedelbar verkan. De skall anmälas till de berörda medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar efter mottagandet av anmälan.

5. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

Artikel 8

Medlemsstaternas nödåtgärder

1. Om det finns tecken på ett allvarligt och oförutsett hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller mot det marina ekosystemet på grund av fiskeriverksamhet i vatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion, och då onödigt dröjsmål skulle leda till skador som skulle vara svåra att avhjälpa, får den medlemsstaten vidta nödåtgärder som får tillämpas under högst tre månader.

2. Medlemsstater som avser att vidta nödåtgärder skall anmäla detta till kommissionen, de övriga medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna om sin avsikt genom att översända ett utkast till åtgärderna tillsammans med en motivering, innan de vidtas.

▼B

3. Medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna får lämna in sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar från och med den dag de mottog anmälan om åtgärderna. Kommissionen skall godkänna, upphäva eller ändra åtgärden inom 15 arbetsdagar från den dag den meddelades åtgärden.

4. Kommissionens beslut skall anmälas till de berörda medlemsstaterna. Det skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tio arbetsdagar från den dag de mottog anmälan om beslutet.

6. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

Artikel 9

Medlemsstaters åtgärder inom tolvmilsgränsen

1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeriresurserna och för att minimera fiskets inverkan på bevarandet av de marina ekosystemen inom en gräns på 12 sjömil från dess baslinjer, förutsatt att gemenskapen inte har antagit åtgärder för bevarande och förvaltning särskilt för detta område. Medlemsstatens åtgärder skall vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och får inte vara mindre stränga än gällande gemenskapslagstiftning.

Om de åtgärder som en medlemsstat skall vidta kan påverka en annan medlemsstats fartyg får inte de vidtas förrän efter samråd med kommissionen, medlemsstaterna och de berörda regionala rådgivande nämnderna om ett utkast till åtgärderna tillsammans med en motivering.

2. Åtgärder som gäller fiskefartyg från andra medlemsstater skall omfattas av förfarandena i artikel 8.3–6.

Artikel 10

Medlemsstaternas åtgärder som endast gäller fiskefartyg som för deras flagg

Medlemsstaterna får vidta åtgärder för bevarande och förvaltning av bestånd i vatten under deras överhöghet eller jurisdiktion under förutsättning att

a) de endast tillämpas på fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg och är registrerade i gemenskapen eller, om det gäller fiskeverksamhet som inte bedrivs av ett fiskefartyg, på personer som är etablerade i den berörda medlemsstaten, och

b) de är förenliga med de mål som fastställs i artikel 2.1 och inte är mindre stränga än den gällande gemenskapslagstiftning.

▼B

Kapitel III

Anpassning av fiskekapaciteten

▼M1

Artikel 11

Anpassning av fiskekapaciteten

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att anpassa fiskekapaciteten för sina flottor så att stabil och varaktig balans uppnås mellan denna fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter.

2. Medlemsstaterna skall se till att referensnivåerna, uttryckta i bruttoton och kW, för den fiskekapacitet som fastställts i enlighet med den här artikeln och med artikel 12, inte överskrids.

3. Utträde ur flottan med offentligt stöd skall tillåtas endast om fiskelicensen enligt kommissionens förordning (EG) nr 1281/2005 ([1]) och, i förekommande fall, fisketillstånden enligt relevanta förordningar, har dragits in. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 6 får den kapacitet som motsvarar licensen, och om nödvändigt fisketillstånden för det berörda fisket, inte ersättas.

4. Om offentligt stöd beviljas för indragning av fiskekapacitet utöver den kapacitetsminskning som krävs för att uppfylla referensnivåerna som fastställts i enlighet med den här artikeln och med artikel 12, skall den indragna kapaciteten automatiskt dras av från referensnivåerna. Dessa referensnivåer skall ersätta de tidigare referensnivåerna.

5. På fiskefartyg som är fem år gamla eller äldre får modernisering över huvuddäcket för att förbättra säkerheten ombord, arbetsförhållanden, hygien och produktkvalitet öka fartygets tonnage under förutsättning att denna modernisering inte ökar fartygets fångstmöjligheter. De referensnivåer som fastställts i enlighet med den här artikeln och med artikel 12 skall anpassas i enlighet därmed. Motsvarande kapacitet behöver inte beaktas vid medlemsstaternas upprättande av jämvikt mellan in- och utträde enligt artikel 13.

6. Från och med den 1 januari 2007 har medlemsstaterna, för att förbättra säkerheten ombord, arbetsförhållandena, hygienen och produktkvaliteten, rätt att till nya eller befintliga fartyg omfördela följande tonnagekapacitet, under förutsättning att kapaciteten inte ökar fartygens förmåga att fånga fisk:

— 4 % av det årliga genomsnittliga tonnage som dragits tillbaka med offentligt stöd mellan den 1 januari 2003 och den 31 december 2006 i fråga om de medlemsstater som den 1 januari 2003 ingick i gemenskapen och 4 % av det årliga genomsnittliga tonnage som dragits tillbaka mellan den 1 maj 2004 och den 31 december 2006 i fråga om de medlemsstater som anslöt sig till gemenskapen den 1 maj 2004, och

([1]) EUT L 203, 4.8.2005, s. 3.

▼M1

— 4 % av det tonnage som från och med den 1 januari 2007 dras tillbaka med offentligt stöd.

De referensnivåer som fastställts i enlighet med den här artikeln och med artikel 12 skall anpassas i enlighet därmed. Motsvarande kapacitet behöver inte beaktas vid medlemsstaternas upprättande av jämvikt mellan in- och utträde enligt artikel 13.

När medlemsstaterna fördelar fiskekapacitet enligt den här punkten skall de prioritera småskaligt kustfiske enligt artikel 26 i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 ([1]).

7. Genomförandebestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

▼B

Artikel 12

Referensnivåer för fiskeflottor

1. För varje medlemsstat skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 30.2 upprätta referensnivåer uttryckta i bruttoton och kW för den totala fiskekapaciteten för de av gemenskapens fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg.

Referensnivåerna skall motsvara summan av målen i det fleråriga utvecklingsprogrammet för 1997-2002 för varje segment som fastställts för den 31 december 2002 i enlighet med rådets beslut 97/413/EG. ([2])

2. Genomförandebestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

▼M1

Artikel 13

System för inträde/utträde och total kapacitetsminskning

1. Medlemsstaterna skall förvalta inträden i flottan och utträden ur flottan på ett sådant sätt att från och med den 1 januari 2003

a) inträde av ny kapacitet i flottan utan offentligt stöd kompenseras av ett tidigare tillbakadragande utan offentligt stöd av minst samma kapacitet,

b) inträde av ny kapacitet i flottan med offentligt stöd som har beviljats efter den 1 januari 2003 kompenseras av tidigare tillbakadragande utan offentligt stöd av

   i) minst lika stor kapacitet för inträde av nya fartyg på mindre än eller lika med 100 bruttoton, eller

([1]) EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.
([2]) EGT L 175, 3.7.1997, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2002/70/EG (EGT L 31, 1.2.2002, s. 77).

▼M1

ii) minst 1,35 gånger denna kapacitet för inträde av nya fartyg på mer än 100 bruttoton,

c) motorbyte med offentligt stöd i enlighet med artikel 25.3 b och c i förordning (EG) nr 1198/2006 kompenseras av en kapacitetsminskning i form av en effektminskning motsvarande 20 % av effekten för den ersatta motorn. Effektminskningen på 20 % skall dras ifrån referensnivåerna i enlighet med artikel 11.4.

2. Genomförandebestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

▼B

Artikel 14

Utbyte av information

1. Kommissionen skall varje år lägga fram en sammanfattning av resultaten av medlemsstaternas ansträngningar att uppnå en hållbar balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter. Denna sammanfattning skall bygga på en årlig rapport från varje medlemsstat som skall översändas till kommissionen senast den 30 april följande år.

Kommissionens sammanfattning, där medlemsstaternas rapporter bifogas, skall före utgången av året översändas till Europaparlamentet och rådet tillsammans med yttrandena från STECF och den kommitté för fiske och vattenbruk som inrättas genom artikel 30.1.

2. Genomförandebestämmelser för dessa utbyten av information får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

Artikel 15

Register över fiskefartyg

1. Varje medlemsstat skall föra ett register över de av gemenskapens fiskefartyg som för dess flagg, och registret skall innehålla minst de uppgifter om fartygens egenskaper och verksamhet som krävs för förvaltningen av de åtgärder som fastställts på gemenskapsnivå.

2. Varje medlemsstat skall göra de uppgifter som avses i punkt 1 tillgängliga för kommissionen.

3. Kommissionen skall upprätta ett register över gemenskapens fiskeflotta som innehåller de uppgifter den erhåller enligt punkt 2 och skall göra detta register tillgängligt för medlemsstaterna. Den skall följa gemenskapens bestämmelser om skydd av personuppgifter.

4. De uppgifter som avses i punkt 1 och förfarandena för hur de skall överföras enligt punkterna 2 och 3 får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

▼B

Artikel 16

Villkor för gemenskapens finansiella stöd i samband med en minskning av fiskeansträngningen

1. Finansiellt stöd enligt rådets förordningar (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ([1]), med undantag av medel för skrotning av fartyg, kan beviljas endast om medlemsstaten har följt artiklarna 11, 13 och 15 i den här förordningen samt har lämnat de uppgifter som krävs enligt rådets förordning (EG) nr 2792/99 och kommissionens förordning (EG) nr 366/2001. ([2])

I detta sammanhang skall kommissionen, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig och om det står i rimligt förhållande till graden av överträdelse, tillfälligt avstänga den berörda medlemsstaten från finansiellt stöd enligt rådets förordning (EG) nr 2792/1999.

2. Om kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter finner att fiskekapaciteten för en medlemsstats flotta överstiger den kapacitet medlemsstaten måste respektera enligt artiklarna 11, 13 och 15, skall den underrätta medlemsstaten om detta. Denna medlemsstat skall omedelbart minska sin fiskeansträngning till den nivå som skulle ha förelegat om artiklarna 11, 13 och 15 hade följts, utan att skyldigheterna enligt dessa artiklar påverkas. Den berörda medlemsstaten skall förelägga kommissionen sin minskningsplan för verifiering i enlighet med förfarandet i artikel 30.2, vare sig minskningen är lika stor som kapacitetsöverskridandet eller ej.

Kapitel IV

Bestämmelser om tillträde till farvatten och fiskeresurser

Artikel 17

Allmänna bestämmelser

1. Gemenskapens fiskefartyg skall ha lika tillträde till vatten och resurser i alla gemenskapens vatten utom de som avses i punkt 2, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt kapitel II.

▼M3

2. Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2014 ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten. Detta ska inte påverka tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg,

([1]) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).
([2]) EGT L 55, 24.2.2001, s. 3.

▼M3

enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter.

▼B

Kommissionen skall senast den 31 december 2011 överlämna en rapport om arrangemangen enligt denna punkt till Europaparlamentet och rådet. Rådet skall före den 31 december 2012 besluta om vilka bestämmelser som skall efterfölja ovan nämnda arrangemang.

Artikel 18

Shetlandsboxen

1. I det område som definieras i bilaga II och vad gäller arter av särskild betydelse i det området som är biologiskt känsliga beroende på deras utnyttjandeegenskaper, skall fiskeverksamhet som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 meter som fiskar efter bottenlevande arter, med undantag av vitlinglyra och blåvitling, regleras genom ett system med förhandsgodkännande i enlighet med villkoren i denna förordning, särskilt bilaga II.

2. Närmare föreskrifter för tillämpningen och förfaranden för genomförande av punkt 1 får antas i enlighet med förfarandet i artikel 30.2.

Artikel 19

Översyn av bestämmelser om tillträde

1. Senast den 31 december 2003 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen om tillträde till vatten och resurser än de som avses i artikel 17.2, med en bedömning av om dessa bestämmelser är motiverade mot bakgrund av målen för bevarande och hållbart utnyttjande.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 och med beaktande av den princip som fastställs i artikel 17.1 skall rådet före den 31 december 2004 besluta om de anpassningar av bestämmelserna som kan behövas.

Artikel 20

Tilldelning av fiskemöjligheter

1. Beslut om fångstbegränsningar och/eller begränsningar av fiskeansträngningen och tilldelning av fiskemöjligheter bland medlemsstaterna samt villkor i samband med dessa begränsningar skall fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Fiskemöjligheterna skall fördelas bland medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat garanteras relativ stabilitet i fiskeverksamheten för varje bestånd eller fiske.

2. När gemenskapen fastställer nya fiskemöjligheter skall rådet, med beaktande av varje medlemsstats intresse, besluta om fördelningen av dessa möjligheter.

▼B

3. Varje medlemsstat skall, för de fartyg som för deras flagg, i enlighet med gemenskapsrätten besluta om vilken metod som skall användas för att fördela de fiskemöjligheter som tilldelats den medlemsstaten. Den skall underrätta kommissionen om fördelningsmetoden.

4. Rådet skall fastställa de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för tredje land i gemenskapens vatten samt fördela möjligheterna till varje tredje land.

5. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, sinsemellan helt eller delvis byta de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

Kapitel V

Gemenskapens system för kontroll och tillsyn

▼M2

Artikel 21

Gemenskapssystem för kontroll och verkställighet

Tillträdet till vatten och resurser och den verksamhet som avses i artikel 1 ska kontrolleras och efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken säkerställas. I det syftet ska ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs upprättas.

———————

▼B

Kapitel VI

Beslutsfattande och samråd

Artikel 29

Beslutsförfarande

Utom i de fall annat föreskrivs i den här förordningen skall rådet handla i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Artikel 30

Kommittén för fiske och vattenbruk

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för fiske och vattenbruk.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 20 arbetsdagar.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

▼B

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara 60 arbetsdagar.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 31

Regionala rådgivande nämnder

1. Det skall inrättas regionala rådgivande nämnder som skall bidra till att målen i artikel 2.1 uppnås och särskilt skall ge kommissionen råd i frågor om fiskeförvaltning i vissa havsområden eller fiskezoner.

2. De regionala rådgivande nämnderna skall huvudsakligen bestå av representanter för fiskare och andra representanter för intressen som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken, t.ex. representanter för fiske- och vattenbrukssektorerna, för miljö- och konsumentintressen samt vetenskapliga experter från alla medlemsstater som har fiskeriintressen i havsområdet eller fiskezonen i fråga.

3. Representanter för nationella och regionala förvaltningar som har fiskeintressen i havsområdet eller fiskezonen i fråga skall ha rätt att deltaga i de regionala rådgivande nämnderna som medlemmar eller observatörer. Kommissionen får närvara vid mötena.

4. De regionala rådgivande nämnderna kan rådfrågas av kommissionen när det gäller förslag till åtgärder som skall antas på grundval av artikel 37 i fördraget, t.ex. fleråriga återhämtnings- eller förvaltningsplaner, och som särskilt avser fisket i området i fråga. De kan också rådfrågas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller andra åtgärder. Rådfrågningarna skall inte påverka samrådet med STECF och med kommittén för fiske och vattenbruk.

5. De regionala rådgivande nämnderna får

a) för kommissionen eller berörd medlemsstat lägga fram rekommendationer och förslag på eget initiativ eller på kommissionens eller en medlemsstats begäran i frågor om fiskeförvaltning,

b) underrätta kommissionen eller den berörda medlemsstaten om problem med genomförandet av gemenskapsbestämmelser samt lägga fram rekommendationer och förslag till kommissionen eller den berörda medlemsstaten om hur problemen bör lösas,

c) bedriva annan verksamhet som krävs för att fullgöra sina uppgifter.

De regionala rådgivande nämnderna skall underrätta kommittén för fiske och vattenbruk om sin verksamhet.

▼B

Artikel 32

Förfarande för inrättande av regionala rådgivande nämnder

Rådet skall besluta om inrättandet av en regional rådgivande nämnd. En regional rådgivande nämnd skall omfatta havsområden som omfattas av minst två medlemsstaters jurisdiktion. En regional rådgivande nämnd skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 33

Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen

1. Det ska inrättas en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiskerinäringen (STECF). Den skall med jämna mellanrum rådfrågas i frågor som gäller bevarande och förvaltning av levande akvatiska resurser, även biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska överväganden.

2. Kommissionen skall beakta STECF:s utlåtande när den lägger fram förslag om fiskeförvaltning enligt den här förordningen.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 34

Upphävande

1. Förordningarna (EEG) nr 3760/92 och (EEG) nr 101/76 upphör härmed att gälla.

2. Hänvisningar till bestämmelser i de genom punkt 1 upphävda förordningarna skall betraktas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 35

Översyn

Kommissionen skall före utgången av 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar med avseende på kapitlen II och III.

Artikel 36

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 17.2

1. **FÖRENADE KUNGARIKETS KUSTVATTEN**

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsad
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsad
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Alla arter	Obegränsad
4. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Bottenlevande	Obegränsad
5. Longships åt sydväst Eddystone söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Kammusslor	Obegränsad
	Hummer	Obegränsad
	Languster	Obegränsad
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Bottenlevande	Obegränsad
	Languster	Obegränsad
	Hummer	Obegränsad
7. Från Hartland Point till en linje dragen från nordspetsen på Lundy Island	Bottenlevande	Obegränsad
8. Från en linje väst om Lundy Island till Cardigan Harbour	Alla arter	Obegränsad
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Alla arter	Obegränsad
10. County Down	Bottenlevande	Obegränsad
11. New Island åt nordost Sanda Island åt sydväst	Alla arter	Obegränsad
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Alla arter	Obegränsad
13. Latitud 57° 40' N Butt of Lewis västerut	Alla arter utom skaldjur	Obegränsad
14. St Kilda, Flannan Islands	Alla arter	Obegränsad
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59° 30' N, 5° 45' V	Alla arter	Obegränsad

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Havskräfta	Obegränsad
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Bottenlevande	Obegränsad
	Havskräfta	Obegränsad

▼B

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsad
3. North Forelands fyr österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad
4. Zonen omkring St Kilda	Sill	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje där Butt of Lewis fyr går samman med punkten 59° 30' N–5° 45' V	Sill	Obegränsad
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Flamborough Head österut	Sill	Obegränsad
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquer Island österut	Sill	Obegränsad
2. Cromer norrut North Foreland österut	Bottenlevande	Obegränsad

▼B

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Sill	Obegränsad
4. Dungeness nya fyr söderut Selsey Bill söderut	Bottenlevande	Obegränsad
5. Straight Point åt sydost South Bishop åt nordväst	Bottenlevande	Obegränsad

2. **IRLANDS KUSTVATTEN**

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Erris Head åt nordväst Sybil Point västerut	Bottenlevande	Obegränsad
	Havskräfta	Obegränsad
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Havskräfta	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
3. Stags söderut Cork söderut	Bottenlevande	Obegränsad
	Havskräfta	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
	Sill	Obegränsad
4. Cork söderut Carnsore Point söderut	Alla arter	Obegränsad
5. Carnsore Point söderut Haulbowline åt sydost	Alla arter utom skaldjur	Obegränsad

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Bottenlevande	Obegränsad
	Sill	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
2. Hook Point Carlingford Lough	Bottenlevande	Obegränsad
	Sill	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad
	Halvskräfta	Obegränsad
	Kammusslor	Obegränsad

▼B

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Stags söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsad
	Makrill	Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Arter	Omfattining eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsad
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Bottenlevande	Obergränsad
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Bottenlevande	Obergränsad

3. **BELGIENS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
3–12 sjömil	Nederländerna	Alla arter	Obegränsad
	Frankrike	Sill	Obegränsad

4. **DANMARKS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordsjökusten (Dansk-tyska gränsen till Hanstholm) (6–12 sjömil)	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
Dansk-tyska gränsen till Blåvands Huk	Nederländerna	Plattfisk	Obegränsad
		Rundfisk	Obegränsad

▼B

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Blåvands Huk till Bovbjerg	Belgien	Torsk	Obegränsad endast under juni och juli
		Kolja	Obegränsad endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
	Nederländerna	Rödspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad
Thyborøn till Hanstholm	Belgien	Vitling	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad endast under juni och juli
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad endast under juni och juli
		Skarpsill	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Gråsej	Obegränsad
		Kolja	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
	Nederländerna	Torsk	Obegränsad
		Röspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad
Skagerrak (Hanstholm till Skagen) (4–12 sjömil)	Belgien	Rödspätta	Obegränsad endast under
	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Gråsej	Obegränsad
		Kolja	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
	Nederländerna	Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
		Tunga	Obegränsad

▼B

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Kattegatt (3–12 sjömil)	Tyskland	Torsk	Obegränsad
		Plattfisk	Obegränsad
		Havskräfta	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
Norr om Själland till parallellt med latituden genom Forsnaes fyr	Tyskland	Skarpsil	Obegränsad
Östersjön (inklusive Stora och Lilla Bält, Öresund och Bornholm) 3–12 sjömil	Tyskland	Plattfisk	Obegränsad
		Torsk	Obegränsad
		Sill	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Ål	Obegränsad
		Lax	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad
Skagerrak (4–12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad
Kattegatt (3 ([1])–12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad
Östersjön (3–12 sjömil)	Sverige	Alla arter	Obegränsad

([1]) Mätt från kustlinjen.

5. **TYSKLANDS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordsjökusten (3 till 12 sjömil) alla kuster	Danmark	Bottenlevande	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Tobisar	Obegränsad
	Nederländerna	Bottenlevande	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
Dansk-tyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43'N	Danmark	Räkor	Obegränsad
Zonen omkring Helgoland	Förenade kungariket	Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
Östersjökusten (3–12 sjömil)	Danmark	Torsk	Obegränsad
		Rödspätta	Obegränsad
		Sill/strömming	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Ål	Obegränsad
		Vitling	Obegränsad
		Makrill	Obegränsad

▼B

6. **FRANKRIKES OCH DE UTOMEUROPEISKA FRANSKA DEPARTEMENTENS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Nordöstra Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Belgisk-franska gränsen till öster om departementet Manche (Vire-Grandcamp les Bains mynning 49° 23' 30"N-1° 2'V i riktning NNO)	Belgien	Bottenlevande	Obegränsad
		Kammusslor	Obegränsad
	Nederländerna	Alla arter	Obegränsad
Dunkerque (2° 20' O) till Cap d'Antifer (0° 10' O)	Tyskland	Sill	Obegränsad endast under oktober–december
Belgisk-franska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50° 42' 30" N – 1° 33' 30" O)	Förenade kungariket	Alla arter	Obegränsad
Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Spansk-franska gränsen till 46° 08' N	Spanien	Ansjovis	Riktat fiske, Obegränsad endast fr.o.m. mars till 30 juni
			Fiske med levande bete endast 1 juli–31 oktober
		Sardin	Obegränsad endast fr.o.m. 1 januari t.o.m. 28 februari och fr.o.m. 1 juli t.o.m. 31 december,
			Dessutom skall verksamhet som gäller ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar som gällde under 1984.
Medelhavskusten (6–12 sjömil)			
Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Alla arter	Obegränsad

▼B

7. **SPANIENS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Medlemsstat	Omfattning eller särskilda villkor
Atlantkusten (6–12 sjömil)			
Fransk-spanska gränsen till Cap Mayors fyr (3° 47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsad i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 sjömil)			
Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Alla arter	Obegränsad

8. **NEDERLÄNDERNAS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
(3–12 sjömil) hela kusten	Belgien	Alla arter	Obegränsad
	Danmark	Bottenlevande	Obegränsad
		Skarpsill	Obegränsad
		Tobisar	Obegränsad
		Taggmakrill	Obegränsad
	Tyskland	Torsk	Obegränsad
		Räkor	Obegränsad
(6–12 sjömil) hela kusten	Frankrike	Alla arter	Obegränsad
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade kungariket	Bottenlevande	Obegränsad

9. **FINLANDS KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Östersjön (4–12 sjömil) (*)	Sverige	Alla arter	Obegränsad

(*) 3–12 sjömil runt Bogskär.

10. **SVERIGES KUSTVATTEN**

Geografiskt område	Medlemsstat	Arter	Omfattning eller särskilda villkor
Skagerrak (4–12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
Kattegat (3 (*)—12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
Östersjön (4–12 sjömil)	Danmark	Alla arter	Obegränsad
	Finland	Alla arter	Obegränsad

(*) Mätt från kustlinjen.

▼B

BILAGA II

SHETLANDSBOXEN

A. **Geografisk avgränsning**

Från en punkt på Skottlands västra kust vid lat. 58°30'N till 59°30'N- 6°15'V

Från 58°30' N – 6°15' V till 59°30' N – 5°45' V

Från 59°30' N – 5°45' V till 59°30' N – 3°45' V

längs en 12 sjömil lång linje norr om Orkneyöarna

Från 59°30' N – 3°00' V till 61°00' N – 3°00' V

Från 61°00' N – 3°00' V till 59°30' N – 3°45' V

längs en 12 sjömil lång linje norr om Shetlandsöarna

Från 59°30' N – 3°00' V till 59°30' N – 0°00' V

Från 59°30' N – 0°00' V till 59°30' N – 1°00' V

Från 59°30' N – 1°00' V till 59°00' N – 1°00' V

Från 59°00' N – 1°00' V till 59°00' N –2°00' V

Från 59°00' N – 2°00' V till 58°30' N – 2°00' V

Från 58°30' N – 2°00' V till 58°30' N – 3°00' V

Från 58°30' N – 3°00' V till Skottlands östra kust vid latitud 58°30' N.

B. **Tillåten fiskeansträngning**

Högsta tillåtna antal fartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 m som får fiska efter bottenlevande arter, med undantag av vitlinglyra och blåvitling:

Medlemsstat	Antal tillåtna fiskefartyg
Frankrike	52
Förenade kungariket	62
Tyskland	12
Belgien	2